

Sygn. akt I ACa 1142/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Kowacz-Braun
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.) SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Klaja

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2019 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w G.

przeciwko Województwu (...)

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 4 czerwca 2018 r. sygn. akt I C 3342/17

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 8.100 zł (osiem tysięcy sto złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Paweł Czepiel SSA Anna Kowacz-Braun SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt : I ACa 1142/18

UZASADNIENIE

W pozwie przeciwko Województwu (...), powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. domagała się zasądzenia kwoty 351.684 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2017r. do dnia zapłaty oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami sporu .

Uzasadniając żądanie wskazała iż w dniu 18 sierpnia 2015r. pomiędzy Województwem (...) - Urzędem Marszałkowskim Województwa (...) a (...) spółka z o.o. w W. - jako Operatorem została zawarta Umowa Partnerstwa Publiczno-Prywatnego nr(...)

W dniu 26 października 2016r. pomiędzy(...) spółka z o.o. w W. a powódka została zawarta umowa sprzedaży Zorganizowanej Części Przedsiębiorstwa, w postaci Oddziału spółki (...) sp. z o.o. w W. - Operator (...) Sieci Szerokopasmowej. Na jej podstawie powódka przejęła obowiązki Operatora.

Zgodnie z §4 ust. 11 Umowy PPP, Województwo zobowiązało się do zwrotu Operatorowi kwoty zapłaconego podatku od nieruchomości w przypadku, gdy ten zapłaci należny podatek, a równocześnie wykonuje należycie zobowiązania wynikające z umowy. W celu uzyskania zwrotu tego świadczenia powódka była zobowiązana przedstawić pisemny wniosek zawierający wyliczenie kwoty zapłaconego podatku. Wniosek taki należało przedkładać stronie pozwanej nie częściej niż raz na kwartał, a Województwo było zobowiązane zwrócić tę kwotę w terminie 60 dni od złożenia takiego, prawidłowo udokumentowanego żądania.

Powódka wskazała, iż w dniu 6 kwietnia 2017r. złożyła taki wniosek o zwrot kwoty zapłaconego podatku od nieruchomości za cały pierwszy kwartał 2017r., stanowiącej sumę dochodzoną pozwem - 351.684 zł.

Ponieważ później określiła ostateczny termin zapłaty tego świadczenia na 30 czerwca 2017r, w warunkach braku jego zapłaty, należne (...) są także odsetki ustawowe od dnia 1 lipca 2017r.

Jak argumentowała w dalszym ciągu, strona przeciwna, w piśmie z dnia 21 kwietnia 2017r odmówiła zwrotu tej sumy powołując się na §4 ust. 11 Umowy PPP argumentując, iż spółka nie wykonuje umowy w sposób właściwy. W szczególności nie zapłaciła w terminie należnego Województwu czynszu dzierżawnego - wobec czego strona pozwana zaspokoiła to świadczenie z gwarancji bankowej należytego wykonania umowy, która, zgodnie z postanowieniami umowy, stanowiła jedną z form zabezpieczenia.

Zdaniem strony powodowej skorzystanie z tej formy zabezpieczenia nie świadczy o nieprawidłowym wykonywaniu przez nią zobowiązania.

Stanowisko przeciwne, prezentowane przez Województwo, sprzeciwia się poprawnej wykładni postanowień umownych prowadząc do nieuzasadnionego wniosku, że nawet najdrobniejsze uchybienie obowiązkowi umownemu ze strony Operatora prowadzić może do odmowy spełnienia świadczenia wzajemnego przez pozwanego, a takiej konsekwencji nie da się pogodzić z celem umowy z dnia 18 sierpnia 2015r.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 17 października 2017r Sąd Okręgowy w K.uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od tego orzeczenia, obejmującym jego całość strona pozwana domagała się oddalenia powództwa oraz obciążenia spółki (...) kosztami postępowania.

W swoim stanowisku procesowym podniosła, iż miała dostateczną podstawę do odmowy spełnienia świadczenia albowiem pozwana nie wykonywała właściwie swojego zobowiązania umownego.

Spółka (...) nie zapłaciła czynszu dzierżawnego za rok 2016, co przyznała w pozwie.

To zaniechanie spowodowało, iż Województwo (...) musiało dla zaspokojenia swojej wiarygodności z tego tytułu skorzystać z gwarancji bankowej, świadczenie z której tę wiarygodność zaspokoiło. Ponieważ gwarancja była sposobem zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązania umownego przez powodowa spółkę konieczność sięgnięcia do niej już dostatecznie przekonuje o tej nieprawidłowości po stronie kontrahentki.

Strona pozwana podkreślała, że zaspokojenie należnego jego świadczenia z tytułu czynszu doprowadziło do ograniczenia kwoty gwarancji, bez możliwości jej późniejszego uzupełnienia przez Województwo bez uszczerbku majątkowego po jego stronie.

Twierdziła, że z punktu widzenia finansów publicznych nie jest możliwe uznanie za działanie, w sposób celowy i oszczędny, dopuszczenie do sytuacji w której Operator/ strona powodowa / osiąga korzyści z prowadzenia

działalności operacyjnej , a jednocześnie nie reguluje terminowo zobowiązań publicznoprawnych, nie wykonuje innych zobowiązań umownych , a równocześnie otrzymuje od Województwa (...) kwotę refundacji zapłaconego podatku od nieruchomości.

Strona powodowa aby podmiot samorządu terytorialnego zrealizował swoje świadczenie na jej rzecz, stanowiące element własnego wkładu finansowego we wspólne przedsięwzięcie, musi wykonywać umowę w pełni prawidłowo bez jakiegokolwiek uchybień w zakresie obowiązków , które na siebie przyjęła.

Zarządzeniem z dnia 21 listopada 2017 roku Sąd Okręgowy w K. Wydział Gospodarczy przekazał sprawę do rozpoznania Wydziałowi Cywilnemu.

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2018r , Sąd Okręgowy w Kielcach :

- oddalił powództwo [pkt I] oraz

- zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 10 817 zł , tytułem kosztów procesu [pkt II sentencji wyroku].

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 18 sierpnia 2015 roku pomiędzy Województwem (...) - Urzędem Marszałkowskim Województwa (...) jako Zamawiającym, a (...)spółka z o.o. w W. - jako Operatorem/Wykonawcą/ , została zawarta Umowa Partnerstwa Publiczno-Prywatnego nr (...)

W dniu 26 października 2016 roku pomiędzy (...) spółka z o.o. w W. jako sprzedającym a (...) spółka z o.o. w G. jako kupującym, została zawarta umowa sprzedaży Zorganizowanej Części Przedsiębiorstwa. Na jej podstawie(...)spółka z o.o. w W. sprzedał (...) spółka z o.o. w G. Zorganizowaną Część Przedsiębiorstwa w postaci Oddziału spółki (...) sp. z o.o. w W. - Operator (...) Sieci Szerokopasmowej. Zgodnie z jej postanowieniami w skład ZCP wchodziła Umowa Partnerstwa Publiczno - Prywatnego nr (...) zawarta w dniu 18 sierpnia 2015r.

Strona powodowa nie wywiązała się w całości wobec gmin na obszarze których znajdowała się tworzona i obsługiwana przez nią sieć z obowiązku zapłaty podatku od nieruchomości za rok 2016.

W 2017 r złożyła wnioski do gmin o rozłożenia tych zaległości podatkowych na raty. Wójtowie (Burmistrzowie) gmin B., B., B., B., B., C., C., D., D., D., F., J., K. W., K., K., Ł., M., M., M., M., M., M., M., N., O., O., O., O., P. uwzględnili jej żądania. postanowili rozłożyć (...) sp. z o.o. w G. na raty płatność zaległego podatku od nieruchomości za 2016 rok.

W I kwartale 2017 roku istniały zaległości (...) sp. z o.o. w G. z tytułu kosztów wynikających z zwartych umów korzystania z nieruchomości w związku z lokalizacją na nich obiektów infrastruktury technicznej tworzących sieć , w tym czynszu.

Dlatego Pismem z dnia 27 stycznia 2017 roku Województwo (...) wezwało powódkę oraz (...) sp. z o.o. w W. do niezwłocznej zapłaty należnego Województwu czynszu dzierżawnego za rok 2016.

Wezwanie to zostało ponowione w piśmie z 14 lutego 2017r, w którym określono termin spełnienia tego świadczenia na 14 dni. Dotyczyło ono kwoty brutto 1 355 460 zł [1 102 000 zł netto]

Wobec braku spełnienia świadczenia przez S. (...) , pismem z dnia 1 marca 2017 roku Województwo (...) wystąpiło do Banku (...) S.A. w W. z żądaniem zapłaty Gwarancji Bankowej nr (...) - (...) z dnia 12 sierpnia 2015 roku wraz z aneksem z dnia 17 sierpnia 2015 roku, wnosząc o przekazanie kwoty 1.355.460 zł. W dniu 15 marca 2017 roku, bank zrealizował świadczenie gwarancyjne , przekazując na konto pozwanej 1.355.460 zł.

Województwo (...) obciążyło (...) sp. z o.o. w G. kwotą 500 zł z tytułu kary umownej za niedotrzymanie zobowiązania w zakresie usuwania awarii. Suma ta została zapłacona.

Pismem z dnia 6 kwietnia 2017 powódka złożyła do Województwa (...) wniosek o zwrot kwoty 351.684 zł z tytułu zapłaconego podatku od nieruchomości za I kwartał 2017 roku.

W dniu 2 czerwca 2017r strona pozwana odmówiła spełnienia tego świadczenia.

W ramach rozważań prawnych, uznając roszczenie spółki (...) za nieuzasadnione, Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności wskazał, iż prawidłowe zachowanie się dłużnika w wykonaniu zobowiązania polega na zadośćuczynieniu oczekiwaniom wierzyciela, którego uzasadnieniem jest istniejący między stronami węzeł obligacyjny. Dłużnik uchybia swoim obowiązkom, jeżeli swojego świadczenia nie wykonuje lub nie realizuje go w sposób nienależyty wobec treści zobowiązania.

Odwołując się do ponowień umowy wiążącej strony argumentował, że przedmiotem umowy partnerstwa publiczno-prywatnego nr (...) z dnia 18 sierpnia 2015r była wspólna realizacja przedsięwzięcia, oparta na podziale zadań i ryzyk pomiędzy podmiotem publicznym – Województwem i partnerem prywatnym – Operatorem. Przedsięwzięciem tym był zespół działań i czynności którego celem było dostarczenie z wykorzystaniem Sieci SSPW (sieci telekomunikacyjnej służącej w szczególności do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu i umożliwiającej zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego oraz współkorzystania lub dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, która obejmowała Sieć Dystrybucyjną i Sieć Szkieletową) Usług Dostępowych oraz innych usług przez Operatora, w tym wykonanie Infrastruktury SSPW, utrzymanie, zarządzanie, nadzorowanie i eksploataowanie Sieci SSPW.

Operator/ strona powodowa / zobowiązał się w szczególności do wniesienia wkładu własnego, dostarczenia, zainstalowania i uruchomienia infrastruktury Aktywnej wraz z przeniesieniem jej własności na Województwo, przygotowania sieci SSPW do świadczenia usług, zapewnienia efektywnego dostępu hurtowego do Sieci SSPW, zapłaty czynszu oraz wykonywania wszelkich innych czynności potrzebnych do realizacji Przedsięwzięcia.

Województwo zobowiązało się do wniesienia wkładu własnego, zapłaty wynagrodzenia Operatora za Etap Rozbudowy oraz wykonywania innych czynności wyszczególnionych w umowie.

Umowa została zawarta na czas oznaczony, weszła w życie z dniem jej podpisania, wykonywana miała być w podziale na 2 etapy:

Etap Rozbudowy: od dnia zawarcia do dnia Odbioru Końcowego, w którym Operator zaprojektuje oraz dostarczy Infrastrukturę Aktywną oraz inne wymagane elementy Sieci SSPW oraz

Etap Operacyjny – od dnia podpisania pierwszego protokołu przekazania infrastruktury Pasywnej do 31 grudnia 2025 roku.

Wkładem własnym Województwa był zespół składników majątkowych tworzących Infrastrukturę SSPW, jak również uiszczanie opłat za zajęcie pasa drogowego, w celu umieszczenia infrastruktury technicznej, ponoszenie kosztów wynikających z zawartych umów korzystania z nieruchomości w związku z lokalizacją na nich obiektów infrastruktury technicznej, zwrot podatku od nieruchomości zapłaconego przez Operatora na podstawie obowiązujących przepisów prawa w okresie do dnia 31 grudnia 2022 roku.

W umowie postanowiono, iż Województwo zwróci Operatorowi kwotę zapłaconego podatku od nieruchomości, w przypadku gdy zajdą łącznie następujące warunki okoliczności:

- operator zapłaci podatek od nieruchomości w terminie i w wysokości wynikającej z przepisów prawa oraz należycie wykonuje zobowiązania wynikające z umowy

W celu uzyskania zwrotu kwoty podatku od nieruchomości Operator był jest obowiązany przedstawić pisemny wniosek zawierający wyliczenia kwoty zapłaconego podatku wraz z dokumentami potwierdzającymi ten fakt.

Wniosek o zwrot miał przedkładać nie częściej niż raz na kwartał, a strona pozwana była zobowiązana zwrócić mu zapłaconą sumę, w terminie 60 dni od daty przedstawienia prawidłowego wniosku.

Zdaniem Sądu Okręgowego umowa w sposób jednoznaczny określa warunki, jakie musiała spełnić powódka aby otrzymać zwrot zapłaconej daniny publicznej.

Jedynym z podstawowych zobowiązań umownych spółki (...) wobec strony przeciwnej była zapłata czynszu dzierżawnego z nieruchomości zajętych przez elementy infrastruktury technicznej, składających się na sieć, którego wysokość za 2016 wyniosła 1.102.00 zł netto, [1.355.460 zł brutto], płatnego do 25 stycznia 2017 roku.

Nie było w postępowaniu spornym to, że świadczenie to nie zostało przez spółkę (...) spełnione.

Już to zaniechanie, zdaniem Sądu Okręgowego, stanowiło naruszenie zobowiązania umownego przez powódkę, które uzasadniało nie dokonanie przez Województwo (...) refundacji kwoty dochodzonej pozwem, odpowiadającej zapłaconemu przez (...) podatkowi od nieruchomości za pierwszy kwartał 2017r.

Tej oceny nie zmienia fakt, że Województwo zaspokoiło swoją wierzytelność z tego tytułu z gwarancji bankowej.

Wskazał przy tym, iż zobowiązanie co do zasady wygasa tylko wtedy, gdy jest wykonane zgodnie z jego treścią, w każdym innym przypadku mamy do czynienia z niewykonaniem lub nienależytą jego realizacją.

Województwo mogło badać sposób wykonywania umowy za okres za który Operator domagał się zwrotu dochodzonego pozwem świadczenia.

W okolicznościach ustalonych w sprawie w okresie I kwartału 2017 roku, za który powódka żąda zwrotu, wykonywała umowę w sposób nieprawidłowy, albowiem nie zapłaciła do dnia 25. stycznia 2017 roku kwoty należnego Województwu czynszu dzierżawnego za rok 2016.

Nie miało wobec tego, dla przyjętej oceny roszczenia spółki (...) znaczenia to, czy spółka prawidłowo realizuje swoje obowiązki umowne za inne okresy trwania umowy w tym w szczególności do 31 grudnia 2016 jak oraz po pierwszym kwartale 2017 r.

Skorzystanie przez Województwo z zabezpieczenia należytego wykonania umowy w postaci zaspokojenie swojej wierzytelności czynszowej z gwarancji bankowej także tej oceny nie zmienia, tym bardziej, iż na skutek nieprawidłowego wykonywania zobowiązania przez powódkę doszło do zmniejszenia wysokości tego zabezpieczenia.

Już opisana nieprawidłowość w sposobie realizacji tego obowiązku umownego, skutkując oddaleniem powództwa czyni, zdaniem Sądu I instancji zbędnym odnoszenie się do innych argumentów powodowej spółki mających wspierać jej stanowisko zgodnie z którym żądanie jest usprawiedliwione.

Jedynie w odniesieniu tego, w którym uznawała ona odmowę zwrotu zapłaconego podatku za swoistą karę umowną i wobec tego potrzebę badania jej rozmiaru ilościowego, wskazał, że taka jej kwalifikacja jest wykluczona, już chociażby dlatego, że strony wprost w umowie wskazały na zdarzenia z którymi można było wiązać powstanie i możliwość dochodzenia od kontrahenta tego rodzaju kary.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 §1 i 3 oraz 99 kpc.

W apelacji od tego orzeczenia strona powodowa, zaskarżając je w całości, domagała się jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu w całości oraz obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania za obydwie instancje.

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylenia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach ,

- naruszenia prawa procesowego w sposób mający dla treści rozstrzygnięcia istotne znaczenie , a to :

- art. 232 kpc poprzez przyjęcie , że to na skarżącej ciążył obowiązek wykazania , iż w pierwszym kwartale 2017r niewłaściwie wykonywała swoje obowiązki umowne oraz przez ustalenie , że tak właśnie było,

- art. 233 §1 kpc jako następstwa przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, zastąpienie jej oceną dowolną i pominięcie w ramach ustaleń , że strona pozwana deklarowała wobec apelującej dokonanie refundacji należności z tytułu podatku od nieruchomości mimo ,że wcześniej zaspokoila swoją wierzytelność z tytułu czynszu za dzierżawę nieruchomości za rok 2016r z gwarancji bankowej , oraz uprzedniego dokonywania takiej refundacji za okresy wcześniejsze mimo ,że także miały miejsce opóźnienia powódki w spełnianiu tego świadczenia na rzecz Województwa (...),

- art. 328 §2 kpc , jako następstwa braku wyraźnego wskazania w motywach zaskarżonego wyroku, w oparciu o jakie dowody Sąd Okręgowy poczynił istotne dla rozstrzygnięcia ustalenia.

- błędu w ustaleniach faktycznych , które były tożsame z tymi , które skarżąca powoływała w ramach zarzutu procesowego naruszenia art. 233 §1 kpc. ,

- naruszenia prawa materialnego poprzez nieprawidłowe zastosowanie :

a/ art. 6 kc wobec obciążenia strony powodowej ciężarem wykazania okoliczności faktycznych , których powinien był dowodzić jej przeciwnik procesowy

b/ art. 65 kc wobec dokonania przez Sąd I instancji interpretacji postanowień umowy z 18 sierpnia 2015r wyłącznie na korzyść Województwa (...).

c/ art. 5 kc wobec braku uznania , że odmowa zwrotu świadczenia na rzecz powódki nie da się pogodzić z zasadami współżycia społecznego , jako stanowiącego nadużycie prawa podmiotowego przez stronę pozwaną .

Apelująca domagała się przeprowadzenia w postępowaniu apelacyjnym dowodu z dokumentu w postaci wyników audytu przedsięwzięcia prowadzonego wspólnie przez strony z dnia 11 maja 2018r dla stwierdzenia , że po stronie Operatora nie przynosi ono dochodów.

Odpowiadając na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw oraz obciążenia skarżącej kosztami postępowania apelacyjnego. W swoim stanowisku wskazywała m . in. / czego druga strona nie kwestionowała / , że na skutek braku zapłaty przez powódkę czynszu dzierżawnego za 2017r Województwo wypowiedziało, we wrześniu 2018r umowę łączącą strony ze skutkiem natychmiastowym /

Rozpoznając apelację , Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy powódki nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Na wstępie należy wskazać , że Sąd II instancji nie uzupełnił postępowania dowodowego o wskazany przez spółkę (...) dowód z audytu z dnia 11 maja 2018r.

Uznał, iż jego treść nie prowadzi do ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia albowiem wynik finansowy powódki w ramach wspólnego przedsięwzięcia gospodarczego stron nie jest doniosły dla rozstrzygnięcia.

Po wtóre wniosek ten jest spóźniony w rozumieniu art. 381 kpc albowiem z uwagi na datę tego dokumentu , powódka powinna była złożyć wniosek o przeprowadzenie z niego dowodu przed Sądem I instancji, natomiast w apelacji nie wskazuje na jakiegokolwiek okoliczności z których wynikałoby , iż nie miała możliwości tego , w tym czasie , uczynić.

Nie ma racji skarżąca podnosząc zarzut naruszenia art. 328 §2 kpc.

Jak wynika z ukształtowanego i jednolitego, podzielanego przez Sąd Apelacyjny, w składzie rozstrzygającym sprawę, orzecznictwa Sądu Najwyższego może on być uzasadniony jedynie wyjątkowo, gdy konstrukcja pisemnych motywów orzeczenia Sądu niższej instancji jest tak wadliwa, iż nie zawierają one danych pozwalających na przeprowadzenie na ich podstawie kontroli instancyjnej orzeczenia.

Nieco inaczej kwestię tę ujmując, zarzut naruszenia tego przepisu jest uzasadniony wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie pozwala na stwierdzenie czy Sąd prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego i [lub] procesowego.

Tego rodzaju zasadniczymi wadami natury konstrukcyjnej uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie jest domknięte i na jego podstawie może zostać przeprowadzona kontrola odwoławcza.

Wbrew stanowisku apelującej, Sąd Okręgowy wskazał w oparciu o które spośród przeprowadzonych dowodów, dokonał istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych. Jest też wiadomo w oparciu o jak zbudowana ocenę prawną przeprowadził weryfikację roszczenia zgłoszonego w spółkę (...).

Odeprzeć należy zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc w postaci podnoszonego przez skarżącą przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów.

Na wstępie oceny tego zarzutu przypomnieć należy, odwołując się do utrwalonego i podzielanego przez skład Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę, stanowiska Sądu Najwyższego, wypracowanego na tle wykładni art. 233 §1 kpc, iż jego skuteczne postawienie wymaga od strony wykazania na czym, w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów polegała nieprawidłowość postępowania Sądu, w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie, w odróżnieniu od innych, szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń, nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania, czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach, wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony, pozostając dowolną, nie doniosłą z tego punktu widzenia polemiką oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii, wyrażające podobne stanowisko, powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05, obydwa powołane za zbiorem Lex/

Ponadto nie można tracić z pola widzenia również, że swobodna ocena dowodów stanowi jeden z podstawowych elementów składających się na jurysdykcyjną kompetencję Sądu, który dowody bezpośrednio przeprowadza.

Ma to m. in. i takie następstwo, że nawet w sytuacji w której z treści dowodów można, w zakresie ustaleń, wyprowadzić równie logiczne, chociaż przeciwne do przyjętych przez Sąd I instancji wnioski, to zarzut naruszenia normy art. 233 §1 kpc, pomimo to, nie zostanie uznany za usprawiedliwiony.

Dopóty, dopóki ocena przeprowadzona przez Sąd ocena mieści się w granicach wyznaczonych przez tę normę procesową i nie doznały naruszenia wskazane tam jej kryteria, Sąd Odwoławczy obowiązany jest ocenę tę, a co za tym idzie także wnioski z niej wynikające dla ustaleń faktycznych, aprobować.

To, w jaki sposób apelująca motywuje wskazany zarzut i ściśle z nim powiązany zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, wyklucza ich podzielenie.

Oto bowiem w miejsce rzeczowej, opartej na wskazanych wyżej zasadach, krytyki oceny i wynikających z niej ustaleń faktycznych, przeciwstawia im własną ich wersję, jej zdaniem prawdziwą. Nie odnosząc tej krytyki do któregośkolwiek z indywidualnie oznaczonych dowodów, błędu postępowania Sądu Okręgowego w tym zakresie upatruje jedynie w

tym , że ocena i negowane ustalenia są inne aniżeli te , które ona uznaje za poprawne. Tak umotywowane zarzuty , uznać zatem należało za chybione.

Taka ich ocena ma to następstwo , iż ustalenia dokonane przez Sąd I instancji jako poprawne , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Należy je uzupełnić o fakty , które wynikają z treści dokumentów umowy z 18 sierpnia 2015r oraz związanych z korespondencją pomiędzy stronami , która miała miejsce po tym , kiedy spółka (...) wystąpiła o zwrot kwoty , którą uiszczała z tytułu podatku od nieruchomości za pierwszy kwartał 2017r. Wiarygodność tych dokumentów nie była przez strony kwestionowana.

Uzupełnienie to przedstawia się następująco.

W odpowiedzi na złożony wniosek o zwrot kwoty , dochodzonej później w pozwie, strona pozwana pismem z dnia 2 czerwca 2017r odmówiła spełnienia tego świadczenia. Odwołując się do postanowień umowy łączącej strony, a w szczególności §4 ust. 11 pkt 1 i 2 wskazała , że jej przyczyną jest niewłaściwe wykonywanie w tym okresie zobowiązania umownego przez(...). Ta nieprawidłowość , zdaniem pozwanego Województwa , polegała m. in. na nie zapłaceniu przez nią należności z tytułu czynszu dzierżawnego ca cały 2016r do czego była zobowiązana do dnia 25 stycznia 2017r , na podstawie §26 ust. 2 umowy.

W tym piśmie Województwo wskazywało , że tę nie uiszczoną należność zaspokoilo z gwarancji bankowej.

Równocześnie wskazało , że postulowany zwrot może nastąpić o ile powódka zapłaci wszystkie należności z tytułu , a także obciążającego ją na podstawie umowy podatku od nieruchomości , jak również uzupełni uszczuploną poprzez skorzystanie z gwarancji sumę tego zabezpieczenia, do jego wysokości wskazanej w §40 ust. 1 umowy czyli do kwoty 4 699 215 zł.

/ dowód : umowa z dnia 18 sierpnia 2015r k. 17-18 , k.27 i 35 akt, pismo strony pozwanej z dnia 2 czerwca 2017r k. 60-61 akt/

Powódka tych warunków nie spełniła / okoliczność pomiędzy stronami niesporna /

Nietrafny jest zarzut naruszenia art. 232 kpc , którego zasadności skarżąca upatruje w wadliwym uznaniu przez Sąd Okręgowy , iż to ona miała obowiązek wykazywania faktów potwierdzających prawidłowe wykonywanie przez nią obowiązków umownych w pierwszym kwartale 2017r oraz w braku oceny , iż Województwo (...) było jednak , mimo skorzystania z gwarancji bankowej , skłonne do dokonania zwrotu świadczenia podatkowego na rzecz skarżącej.

W odniesieniu do pierwszej z poruszonych przez apelującą kwestii /z którą łączy ona , przez bardzo zbliżoną argumentację ich obu , także zarzut materialny naruszenia art. 6 kc / , zauważyć trzeba , że w ramach podjętej przez stronę pozwaną obrony przed roszczeniem zgłoszonym w pozwie, Województwo podniosło twierdzenia i zgłosiło przeprowadzone w sprawie dowody , w świetle których Sąd I instancji uznał , że miało dostateczną podstawę aby odmówić zwrotu zapłaconego przez (...)podatku od nieruchomości za pierwszy kwartał 2017r.

W tej sytuacji to powódka powinien był zwalczać to stanowisko, a w szczególności dowodzić faktów potwierdzających ,iż ta odmowa była jednak niezasadna dlatego , że zobowiązania umowne, w pierwszym kwartale 2017r, były realizowane przez nią właściwie , zgodnie z treścią przyjętego na siebie przez spółkę zobowiązania.

Treść materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie przekonuje dowodzi , że taką polemikę w ramach (...) spółka (...) podjęła tyle tylko , iż zgodnie z oceną Sądu I instancji to merytoryczne stanowisko pozwanej okazało się usprawiedliwionym.

Stąd nie można w sposób zasadny mówić o tym, że Sąd niższej instancji naruszył normę art. 232 kpc czy też art 6 kc, wadliwie rozkładając pomiędzy stronami ciężar dowodzenia okoliczności z których wywodzily ona dla siebie pozytywne skutki prawne.

Nie może o realizacji tego zarzutu procesowego [a tym bardziej art. 233 §1 kpc] świadczyć brak oceny ze strony Sądu Okręgowego tego, że pozwane Województwo było gotowe do wypłacenia refundacji zapłaconych świadczeń podatkowych mimo, że wcześniej skorzystało gwarancji bankowej za zaspokojenia wierzytelności czynszowej, której nie zrealizowała(...)

Jak wynika z uzupełnionych przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych, Województwo było gotowe do zapłaty tego świadczenia, / jak można przejąć dla zapewnienia dalszej realizacji umowy istotnej z punktu widzenia interesów obu stron, w tym interesu publicznego po stronie podmiotu samorządu terytorialnego / tylko przy spełnieniu wskazanych w piśmie z dnia 2 czerwca 2017r warunków, których powódka nie spełniła.

Taka deklaracja ze strony pozwanego nie oznaczała jednak, iż Województwo (...) przyjmowało, iż zaspokojenie świadczenia w tej formie stanowi potwierdzenie, że nie płacąc czynszu dzierżawnego za 2016r spółka z G. prawidłowo wykonywała umowę łączącą strony w pierwszym kwartale 2017r.

Stanowisko strony pozwanej było wręcz przeciwne, co więcej konsekwentnie prezentowane przed procesem jak i w ciągu całego postępowania rozpoznawczego przed Sądami obu instancji.

Dodatkowo, w formie uwagi czynionej na marginesie tego fragmentu oceny odwoławczej, nie sposób nie dostrzec, że odmowa spełnienia tych warunków, w tym w szczególności tego dotyczącego spełnienia świadczenia uzupełniającego sumę kwoty gwarancji, jedynie upewnia poprawność wniosku prawnego zgodnie z którym (...)nie wykonywała właściwie obowiązków obligacyjnych.

Skoro uznawała, że korzystanie z gwarancji było tylko elementem właściwego wykonywania umowy, to powinna była odpowiedzieć pozytywnie na postulat Województwa o uzupełnienie tej sumy, pomniejszonej na skutek swojego zaniechania w realizacji obowiązku, umownego.

Jako niezasadny należy ocenić także zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 65 kc, w sposób wskazywany przez skarżącą.

Twierdzenie, iż Sąd wadliwie, bo jednostronnie, na korzyść strony pozwanej, wyłożył postanowienia umowy z dnia 18 sierpnia 2015r jest zupełnie dowolne, bo nie poparte żadnym rzeczowym argumentem.

Fakt, że to Województwo było autorem projektu umowy o partnerstwie publiczno - prywatnym samo w sobie nie świadczy o braku równowagi stron w zakresie obowiązków i uprawnień w niej wzajemnie przewidzianych dla stron. Co więcej, ani poprzednik prawny(...) ani ona sama nie podnosili wobec drugiej strony tej nierównowagi i nie zabiegali o jakąkolwiek zmianę jej treści, czy to przed, czy też już w trakcie jej realizacji.

Stąd tym bardziej interpretacji umowy dokonanej przez Sąd I instancji nie można zasadnie zarzucić podnoszonej wadliwości.

Nie ma też racji skarżącą podnosząc zarzut naruszenia art. 5 kc.

Powódka nie wskazała w motywach środka odwoławczego, która z zasad składających się na tę klauzulę generalną została przez stronę pozwaną naruszona, w warunkach odmowy zwrotu kwoty dochodzonej pozwem.

Nie wykraczając poza granice postanowień umownych Województwo (...) odmówiło zapłaty kwoty dochodzonej pozwem po stwierdzeniu realizacji przesłanki, która do takiej odmowy je uprawniała. Stąd nie można zasadnie mówić o tym, że nie stwierdzenie przez Sąd Okręgowy w tych warunkach nadużycia przez stronę pozwaną prawa podmiotowego było stanowiskiem, wbrew zapatrywaniu apelującej, uzasadnionym.

Z podanych przyczyn w uznaniu apelacji za niezasadną , Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc.

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji zastosował przepis art. 98 §1 i 3 oraz 99 kpc w zw. z art108 §1 i 391 §1 kpc i wynikającą z niego, dla wzajemnego rozliczenia ich pomiędzy stronami zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającemu Województwu (...) od przerywającej powódki , odpowiadając wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym , biorąc pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia , została ustalona na podstawie §2 pkt 7 w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 [jedn. tekst DzU z 2018 poz. 265].

SSA Paweł Czepiel SSA Anna Kowacz - Braun SSA Grzegorz Krężolek